

38 . Isaiia | Comuna: Răducăneni | Județ: Iași | Punct: Balta Popii | Anul: 2008

Anul: 2008

Cod RAN: 98710.01

Perioade: Preistorie, Evul Mediu, Perioada modernă

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului, Hallstatt, Epoca medievală timpurie, Epoca medievală timpurie, Perioada modernă

Tipuri sit: descoperire izolată, fără vestigii arheologice, necropolă

Categoriile sit: Domestic, Religios, ritual și funerar

Autori: Julia Braungart, Eduard Chiriac, Sergiu Constantin Enea, Radu-Gabriel Furnică, Albert Grecu, Ciprian Cătălin Lazanu, Iulian Leonti, Marius Mircea, George Mironescu, Dănuț Prisecaru, Vlad Rumeș, Loredana Ștefania Solcan, Adrian Felix Tencariu, Nicolae Ursulescu, Andreea Vornicu, Diana Măriuca Vornicu

Instituții: Universităt zu Berlin, Germany, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare", Vaslui, Muzeul Județean "Ștefan cel Mare", Vaslui, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Centrul Interdisciplinar de Studii Arheoistorice al Universității "Al.I.Cuza" Iași, Centrul Interdisciplinar de Studii Arheoistorice al Universității "Al.I.Cuza" Iași, Centrul Interdisciplinar de Studii Arheoistorice al Universității "Al.I.Cuza" Iași, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza", Iași, Centrul Interdisciplinar de Studii Arheoistorice al Universității "Al.I.Cuza" Iași

Raport

Campania din anul 2008 a avut două obiective: urmărirea traseului șanțului de delimitare a așezării precucuteniene și continuarea cercetărilor în partea de SV.

Pentru îndeplinirea primului obiectiv am trasat secțiunea IX (10 x 1,5 m), la 1 m SV de SVI săpat în campania 20021 și paralelă cu aceasta, corespunzător m. 20-30. Am făcut această alegere deoarece pe traseul SVI, între m. 24-25 am surprins o groapă (Gr. nr. 15), fără materiale, atribuită la vremea respectivă epocii moderne. Luând în considerare descoperirea șanțului de delimitare în campania 20072, am presupus că groapa nr. 15 ar putea avea legătură cu acest șanț. La o analiză atentă a profilelor SIX, între m 26,80 și 29, la adâncimea de 0,80 m s-a observat o alveolare ce se adâncea până la 1,60 m. Pentru siguranță, s-a mai trasat, spre SV, o secțiune de control (5 x 1 m), paralelă cu SIX. Astfel, pe profilul șanțului de control, corespunzător m. 27- 29,50 de pe SVI am surprins aceeași alveolare, cu aceeași formă de U ca și în SIX. Adâncimea acestei alveolări este de 0,80 m de la nivelul de săpare. Cercetările viitoare ne vor clarifica întrebările legate existența și de traseul acestui șanț.

Al doilea obiectiv al campaniei l-a constituit cercetarea unui segment al părții de SV a așezării. În acest scop am prelungit SIII, cercetată în anul 2000, pe direcția NE-SV, de la m. 35 la m. 45 și a casetei G (prelungire pe care am denumit-o G1) cu 11,5 m pe aceeași direcție. Din cauza ploilor și inundațiilor din regiune, din acest an, ne-am limitat la cercetarea a 3 m pe lărgime din G1, realizând astfel o secțiune perpendiculară pe SIII. Astfel, suprafața totală cercetată în anul 2008 a fost de 70 m².

Cercetările din SIII și caseta G1 ne-au arătat aceeași stratigrafie complexă ca și în ceilalți ani de campanie: materiale aparținând culturii Răducăneni, sec. IV, nivelul cu materiale sporadice, amestecate din Hallstatt și epoca bronzului (în acest nivel fiind descoperite în acest an două ace și o verigă de bronz și un vârf de suliță din fier), cele două nivele precucuteniene: superior și inferior, și cel de ceramică liniară cu capete de note muzicale.

Cercetările din acest an au dus la dezvelirea a o parte din dărâmăturile de perete a două locuințe: L12

(cu un foarte bogat material ceramic în jurul său) și L13.

L12 a fost surprinsă în colțul de V al SIII (c.44-45) la adâncimea de -1,50 m, în nivelul precucutenian inferior. Aceasta se prezenta sub forma unei aglomerări de lutuială arsă de perete. Materialul ceramic ce se distingea între aceste dărâmături era compus din mai multe vase întregibile. La S de dărâmături se afla o râșniță spartă pe loc peste un vas. Am reușit să dezvelim, pe același nivel cu L12, pe lângă diverse fragmente osteologice și ceramice și cinci vase întregibile, dintre care unul este o fructieră, iar alte trei sunt străchini. Un al cincilea vas ne atrage atenția prin decorul său Precucuteni II timpuriu cu influențe Boian. Acest vas a fost spart pe loc și în momentul spargerii sale în interiorul său erau depozitate două pietricele de râu folosite la șlefuire și 12 fragmente de silex calcinat. Dintre acestea patru fragmente proveneau de la aceeași lamă, și două de la o alta. Nu excludem posibilitatea ca fragmentele de silex să fi ars chiar în vas, deoarece acest vas prezintă urme ale unor arderi secundare. Totodată, aproape de acest complex de vase se afla un toporaș de piatră. Am sperat să surprindem L12 și în cas. G1, dar nu am reușit. În Cas G1, în dreptul L12 am descoperit doar puțină lutuială de la o vatră răvășită care se pare că se află sub martorul dintre SIII și cas. G1. Astfel, putem afirma cu siguranță că L12 se întinde spre SV așezării, pe același rând cu L13 și parțial cu L5, cercetată în campania 2005, ceea ce ne duce cu gândul la o așezare cu locuințele dispuse pe două rânduri.

În apropierea martorului dinspre SIII, în caseta G1/c.82-83/r-s, am cercetat un alt complex și anume Gr. 63, săpată din nivelul precucutenian inferior. Groapa avea o formă ovală, cu dimensiunile de 1,50 X 1 m iar umplutura sa era constituită din fragmente ceramice, câteva lame de silex, o unealtă (mâner?) din corn de cerb tăiat deasupra rozetei și foarte multe oase de animale. La partea superioară a gropii se aflau bucăți de lutuială ce par a proveni din bolta unui cuptor dezafectat. Adâncimea gropii era mică, cca. 0,50 m de la nivelul de săpare iar pe fundul ei, printre numeroase fragmente osteologice (cerb și vită domestică) se afla și un percutor de piatră și cenușă. Dintre fragmentele ceramice din umplutura gropii atrage atenția unul decorat prin impresiuni de unghie, în tradiție Starčevo-Criș.

Dărâmăturile de perete din L13 au apărut în colțul vestic al casetei G1, pe aceeași linie cu L12, dar în nivelul precucutenian superior. Ca și L12, L13 se continuă spre SV, pe terenul cultivat cu culturi agricole.

Menționăm că toate materialele sunt păstrate în Colecția Seminarului de Istorie Veche și Arheologie, Facultatea de Istorie a UAIC Iași.

Informații suplimentare online

[Raportul 4248 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
